

23 april 2017, 11 juni 2017

Befrielse Från Fångenskap

Petrus befrielse ur fängelset genom församlingens förböner

Predikan i Betania Värsås, Häggenkyrkan Oxelösund

Ängeln stötte Petrus i sidan och väckte honom och sade: "Skynda dig upp!" Då föll kedjorna från Petrus händer. (Apg 12:7)

Bibeltext

Vid den tiden lät kung Herodes gripa och misshandla några i församlingen. Och Jakob, Johannes bror, lät han avrätta med svärd. När han såg att detta vann bifall hos judarna, fortsatte han och lät gripa också Petrus. Detta hände under det osyrade brödets högtid. Sedan han gripit honom satte han honom i fängelse och gav i uppdrag åt fyra vaktavdelningar, om vardera fyra man, att bevaka honom. Efter påsken ville han ställa honom inför folket. Petrus hölls därför kvar i fängelset, och församlingen bad uthålligt till Gud för honom.

Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta, låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren stod vakter som bevakade fängelset. Och se, en Herrens ängel stod där, och ett ljussken lyste upp rummet. Ängeln stötte Petrus i sidan och väckte honom och sade: "Skynda dig upp!" Då föll kedjorna från Petrus händer, och ängeln sade till honom: "Sätt på dig bältet och ta på dig sandalerna." Petrus gjorde det, och ängeln sade: "Ta på dig manteln och följ mig." Petrus gick ut och följde honom, men han förstod inte att det som skedde genom ängeln var verkligt utan trodde att han såg en syn. De gick förbi den första vakten och så den andra och kom sedan till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. Så kom de ut och gick längs en gata, och plötsligt lämnade ängeln honom. När Petrus blev sig själv igen sade han: "Nu vet jag verkligen att Herren har sänt sin ängel och räddat mig ur Herodes hand och från allt som det judiska folket hade väntat sig."

Då han nu insåg vad som hänt, gick han till Marias hus, hon som var mor till den Johannes som kallades Markus. Där var många församlade och bad. Petrus bultade på porten, och en tjänsteflicka som hette Rode gick för att öppna. När hon kände igen Petrus röst, blev hon så glad att hon i stället för att öppna porten sprang in och berättade att Petrus stod utanför porten. De sade till henne: "Du är tokig!" Men hon höll fast vid att det var så, och då sade de: "Det är hans ängel." Under tiden fortsatte Petrus att bulta, och när de öppnade såg de till sin häpnad

att det var han. Han gav tecken åt dem med handen att vara tysta, och så förklarade han för dem hur Herren hade fört honom ut ur fängelset. Han sade: "Berätta detta för Jakob och de andra bröderna." Sedan gick han ut och begav sig till en annan plats.

På morgonen blev det stor förvirring bland soldaterna. Vad hade det blivit av Petrus? När så Herodes skickade bud efter honom och inte fick tag i honom, förhörde han vakterna och befallde att de skulle föras bort. Därefter lämnade han Judeen och for ner till Cesarea och uppehöll sig där. (Apostlargärningarna 12:1-19)

Inledning

Under en tid har jag fått ovanstående berättelse till mig. Den handlar om hur aposteln Petrus sitter i fängelse, men blir befriad genom ett gudomligt ingripande som svar på församlingens böner. Och berättelsen blev levande för mig på det sättet att jag tyckte att den — förutom att den är en historisk skildring av något som verkligen hände i den första tiden efter Jesu död, uppståndelse och himmelfärd — också beskriver hur en befrielseprocess kan se ut för individer och även församlingar som blivit fastlåsta av olika saker, och hamnat i en sorts andlig fångenskap. För är vi inte frälsta så säger Bibeln att vi är syndens slavar och behöver befrielse genom tron på Jesus Kristus och det Guds kraft som kallas evangelium. Men även om vi är kristna och tillhör Jesus Kristus, både som enskilda och som gemenskap, kan olika saker komma in i våra liv och i våra församlingar som låser fast oss. Dessa låsningar förhindrar oss från att gå vidare i tjänsten för Gud, omöjliggör fortsatt andlig mognad och tillväxt i nåd och kunskap om vår Herre Jesus Kristus, och därför är det viktigt att vi får uppleva befrielse från dem. Och kanske är det så -- du som lyssnar får prova det i bön -- att detta är en hälsning till dig eller din församling just nu.

Predikan

1. **Bönens betydelse för befrielsen.** För det första man skall se det är att Petrus befrielse skedde då församlingen bad uthålligt (ordagrant: utan att sluta) för honom, och man bad ända tills bönesvaret bokstavligt talat stod utanför dörren och knackade på. Det enda felet man gjorde var att man inte insåg att man fått svar på bön. Det är också viktigt att se vilken roll församlingens bönemöten spelar i den här berättelsen: berättelsen börjar med att berätta om ett bönemöte, och när Petrus befrielse har kommit går han direkt dit till det ställe där många var församlade till bön. Bönens

betydelse i den första kristna tiden var enorm, och det är en betydelse som vi behöver återupptäcka. Du som inte är frälst, du behöver åkalla Herrens namn för att få bli född på nytt och befrias från syndens slaveri, och du som är frälst behöver alltid be uthålligt till Herren, och särskilt under tider då du själv och den församling du tillhör riskerar att bli fångar under makter som vill göra ont.

2. **Befrielsen kommer i sista stund.** Lägg också märke till att bönesvaret kom sent, men inte för sent. Halleluja! Natten innan Petrus skulle ställas till svars inför folket för sin tro på Jesus Kristus griper Gud in, sänder ängeln och leder Petrus ut i friheten. Gud har aldrig bråttom, han har full kontroll över tiden, och väljer ofta att komma med sina lösningar sent. Men aldrig för sent. Lägg märke till att församlingen höll ut i bön ända in i det sista. Gör vi likadant?
3. **Befrielsen en steg-för-steg-process där det gudomliga och det mänskliga samverkar.** För det andra, så kan man se hur Petrus befrielse var en steg-för-steg-process.
 - 3.1. Man ska noga lägga märke till att det fanns saker Petrus inte kunde påverka alls: bojorna, vakterna, järnporten. Där var han helt beroende av ett gudomligt ingripande, återigen som svar på bön.
 - 3.2. Innan bojorna hade fallit av kunde Petrus inte göra någonting. *Ängeln stötte Petrus i sidan och väckte honom och sade: "Skynda dig upp!" Då föll kedjorna från Petrus händer.* Men efter att bojorna fallit av och innan och mellan de nästföljande gudomliga ingripandena får Petrus instruktioner att göra sådana saker som han faktiskt kan göra själv utan ängelns hjälp: stiga upp, klä på sig bältet, sandalerna och manteln, och börja gå mot friheten. Oavsett vad dessa saker betyder för oss så är det fullt klart att så snart bojorna faller är det dags att börja göra det lilla man kan för att komma ut ur fångelset. Notera: det är viktigt att man för egen maskin
 - 3.3. Och dessa till synes enkla saker fick han göra utan att veta vad som skulle hända med vakterna -- skulle de vakna och se honom fly och gripa honom? -- eller vem som skulle öppna järnporten för honom. Detta är att gå i tro utan att se. Men så snart man ser att Gud börjar göra något skall man vara beredd att följa med!
 - 3.4. På detta sättet sker befrielsen i steg för steg i ett slags samarbete mellan Gud och Petrus, där Gud står för det omöjliga och Petrus för det lilla han

kan göra. Och när han äntligen kommer ut på gatan lämnar ängeln honom, för då är segern vunnen och församlingens böner blivit besvarade. Med hjälp av sitt förstånd kan Petrus då ta sig vidare för egen maskin till bönemötet.

4. **Vad har detta med oss som församlingar och individer att göra?**

Jo, som jag sa ovan så kan vi hamna i olika andliga fångelser som låser fast oss.

4.1. Ser man på både Bibeln och kyrkohistorien kan detta gälla allt från att maktfullkomliga människor skaffar sig inflytande över oss eller att vi lämnar den bibliska läran och börjar tro och leva på ett sätt som Gud inte har behag till. Paulus varnar t.ex. särskilt för villfarelsen i 2 Kor 11: *...jag brinner av iver för er med den eld som kommer från Gud. Jag har trolovat er med en enda man, för att föra fram en ren jungfru inför Kristus. Men jag är rädd för att liksom ormen med sin list bedrog Eva, så skall också era sinnen fördärvas och vändas bort från den uppriktiga och rena troheten mot Kristus. Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en främmande ande eller ett främmande evangelium som ni tidigare inte tagit emot, då fördrar ni det bara alltför väl. Jag menar inte att jag på något sätt är underlägsen dessa väldiga apostlar.* (2 Kor 11:2-5) Paulus varnar här *kristna* människor för att hamna under falska apostlars inflytande, som är utsända av ormen själv, för att bedra oss, så att våra sinnen fördärvas och vi vänds från en uppriktig tro på Kristus, för sådant leder till fångenskap under människor och främmande andemakter.

4.1.1. Medlet till sådan förförelse är *en annan Jesus* och *ett annat evangelium* och *en annan ande*. Ordet *ta emot* är samma som i Apg 2:38 där det sägs att vi skall *få* den helige Ande som gåva — alltså kan man bli döpt i fel ande om man lyssnar på ett annat evangelium och följer en annan Jesus. Därför ska man t.ex. undvika handpåläggning av människor som predikar en annan Jesus och ett annat evangelium än det vi en gång tagit emot (se t.ex. 1 Kor 15)78

4.1.2. Det som händer då är att *sinnena fördärvas* och vi förlorar *uppriktigheten* (grekiskan talar om uppriktighet, ärlighet, enkelhet)

4.1.3. Detta beskrivs som en process där vi luras att börja dra oss mot en annan frälsare, en falsk sådan, liksom en förlovad kvinna börjar intressera sig för en annan man än den hon är förlovad med

- 4.2. Det kan också gälla saker som rädsla för besvärliga människor vi har på arbetsplatsen, vår släkt eller i församlingen och som "vaktar på oss" och förhindrar oss att röra oss fritt i andligt avseende, eller oro för morgondagen, hur det skall gå med det, och det och det. Oavsett så kan sådant vara som bojor, järnportar och vakter som hindrar oss från att gå dit Gud vill (varför inte till ett bönemöte!).
- 4.3. Lösningen i sådana situationer är alltid uthållig bön, och sådan bön som pågår tills bojorna börjar falla, portarna öppnas och de makter som bevakat oss faller i nån slags sömn som gör att de inte märker något förrän det är för sent och vi kommit ut i friheten genom Guds nåd. Och på vägen fram mot friheten är det också viktigt att vi gör det lilla vi kan, inte minst våga börja ta egna steg på väg mot friheten i förtröstan på att Gud skall jämna alla hinder med marken.

5. **Ett par avslutande exempel ur Bibeln och verkligheten:**

- 5.1. Israels folks befrielse ur slaveriets Egypten, den stora förebilden för frälsningen genom Jesus Kristus, började med bön och slutar med gudstjänst vid Sinai berg. Befrielsen här är även den en steg-för-steg-process där Gud gör övernaturliga ingripanden och folket börjar gå mot friheten, i takt med att Gud öppnar dörrarna för dem
- 5.2. När Gud frälser en människa är det både ur bibliskt perspektiv och vår erfarenhet att det sker på samma sätt: förböner, sökelse, pånyttfödelse, dop, andedop, etc...-under hela denna tid åkallar människan Herrens namn, och när frälsningsverket är fullbordat blir det gudstjänst!